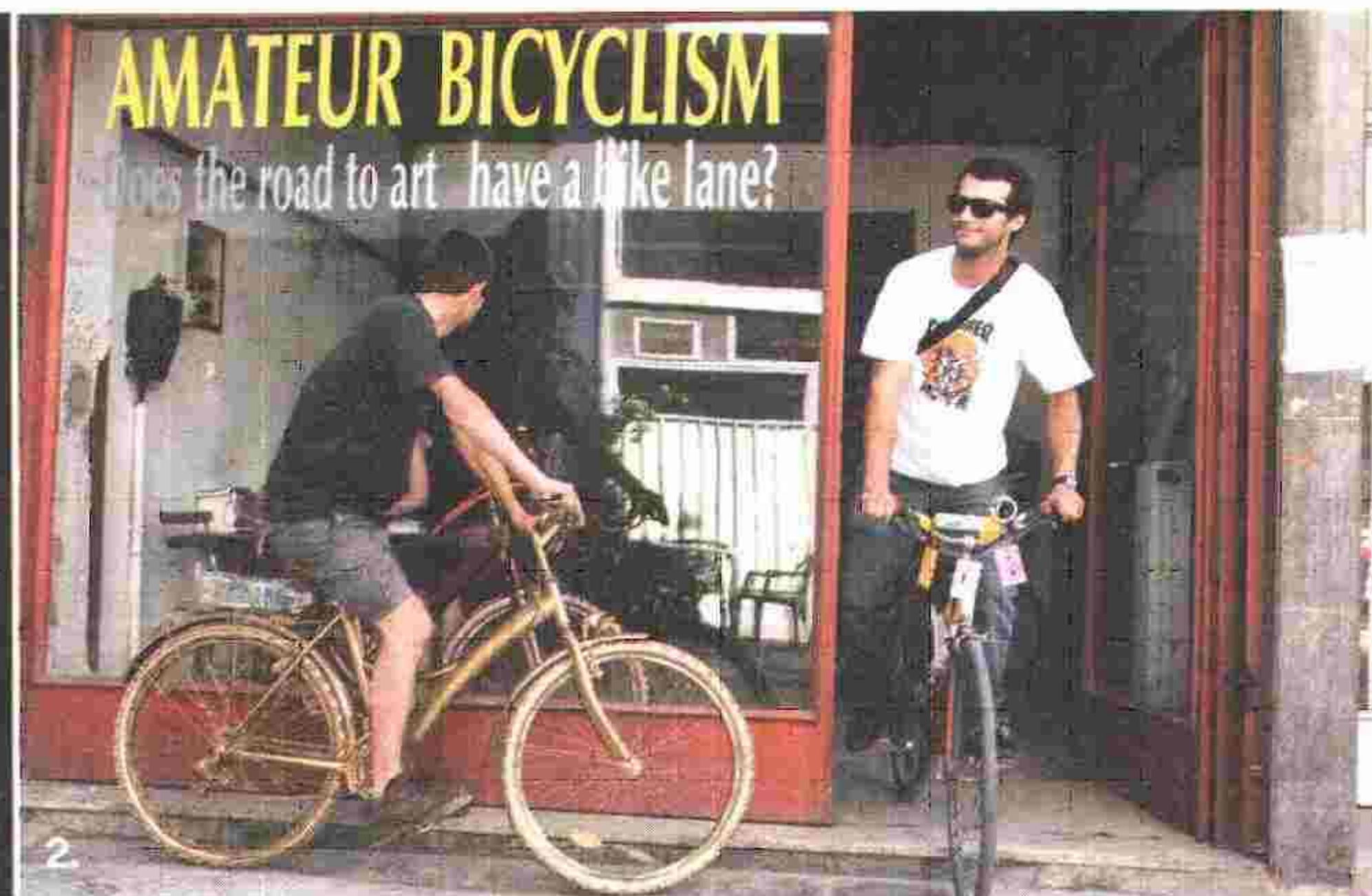

η ζωή εδώ

1. Πάρτι στην Ιάσονος 47, 2. Πρότζεκτ ποδηλατοδρομίας, 3. Έργο του Σου-Μέι Τσε στην ΑΔ, 4. Τα σελέμπριτι: Κλόε Σεβινί και Λίζι Μπουγάτσος.

Remap 2

Το Μεταξουργείο μετατρέπεται σε εικαστική γειτονιά

Δεν βάζετε καλύτερα λουκέτο, για να τα πάρω να φύγουμε; Ποιος κάθεται μετά να πλύνει πέντε παιδιά;» μας φωνάζει μια νεαρή Τσιγγάνα που συναντάμε στην είσοδο του Guerilla Playground. Αρχικά τρομάζω - ακούγεται επιθετική - αλλά μόλις την κοιτάζω, βλέπω πως τα μάτια της λάμπουν από χαρά. Υστερα από λίγο, χώνεται κι αυτή μέσα στην άμμο και φτιάχνει κάστρα από χαρτόνια μαζί με ένα τσούρμο από πιτσιρίκια. Αυτή η παιδική χαρά, στην οδό Λεωνίδου, είναι η πρώτη του Μεταξουργείου. Την έστησαν έντεκα Έλληνες αρχιτέκτονες σε ένα οικόπεδο και θα παραμείνει εκεί ώς τις 10 Οκτωβρίου - είναι δική τους συμμετοχή στο δεύτερο Remap, το πρωτότυπο πρόγραμμα καλλιτεχνικών δράσεων που «τρέχει» παράλληλα με την Μπιενάλε της Αθήνας. Τα 21 σημεία του χάρτη αποκαλύπτουν εικαστικά πρότζεκτ και εκθέσεις στημένες σε γκαλερί, κενά οικόπεδα, ακατοίκητα διαμερίσματα ή εγκαταλελειμμένα σπίτια της περιοχής του Κεραμεικού / Μεταξουργείου. «Είναι σαν να

κάνω βόλτα στο Mitte, μόνο που εδώ έχει γοητευτικά χαλάσματα», μου λέει ο Μίκαελ, επισκέπτης από το Βερολίνο. Να που μας συγκρίνουν με την περίφημη εικαστική γειτονιά της γερμανικής πρωτεύουσας, σκέφτομαι. Οι άνθρωποι που συμμετείχαν στο Remap είναι περισσότεροι από διακόσιοι (22 γκαλερί, 17 ανεξάρτητες ομάδες). «Η δουλειά όλων σχετίζεται κατά κάποιον τρόπο με την περιοχή και τον "μεταχιακό" της χαρακτήρα», λέει η Εφη Κομνηνού, η διευθύντρια της διοργάνωσης. Φέρνω στο μυαλό μου το πρώτο Remap, του 2007: οι καταγγελίες για εκτοπισμούς μουσουλμάνων μεταναστών από τους χώρους διαμονής τους - για να μπουν οι γκαλερί και τα έργα - είχαν αφήσει το στίγμα τους. «Φέτος, το Remap αναπτύσσεται μόνο σε μέρη που μας παραχωρήθηκαν εθελοντικά και αφιλοκερδώς από τους ιδιοκτήτες τους. Ούτε ένας κάτοικος -νόμιμος ή μη- δεν παρενοχλήθηκε», διευκρινίζει η Ε. Κομνηνού. Το βράδυ των εγκαινίων, η Κεραμεικού, η Μυλ-

λέρου, η Κολωνού «βούλιαξαν» από φιλότεχνους και μη. Ο κόσμος ανταποκρίθηκε θετικά στο κάλεσμα - νιώθεις πως όλη η πόλη συμμετέχει. Οι συλλέκτες που είχε φέρει το ΔΕΣΤΕ για μια αναγνωριστική βόλτα δείχνουν να ενθουσιάζονται με τις εκθέσεις. Η καλεσμένη της γκαλερί «Breeder», η Λίζι Μπουγάτσος, η Ελληνοαμερικανίδα καλλιτέχνις που κάνει θραύση στη Νέα Υόρκη, μου μιλούσε με ενθουσιασμό για την Αθήνα και το λόφο του... «Φιλοπαππού», που τόσο της άρεσε (την συνόδευε η κολλητή της, η ηθοποιός Κλόε Σεβινί). Ξαφνικά, μου δημιουργείται η αίσθηση πως, έστω και για λίγο, η Αθήνα τίθεται στο επίκεντρο των εικαστικών δρώμενων - και αναρωτιέμαι: μήπως θα έπρεπε να αρχίσουμε να εργαζόμαστε για την εδραίωση τέτοιων διοργανώσεων τέχνης διεθνούς επιπέδου;

Ελεάνα Κολοβού

info

Remap 2, έως 4/10, www.remapkm.org